

قاچاق دختران و زنان تحت حاکمیت آخوندی در ایران

گزارش ویژه
کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران
دیماه ۱۳۹۳

گزارش قاچاق دختران و زنان تحت حاکمیت آخوندی در ایران

مقدمه

بر اساس تعریف مجمع عمومی سازمان ملل متحد، قاچاق زنان شامل "حرکت دادن غیرقانونی و مخفیانه اشخاص در عرض مرزهای ملی، عمدتاً از کشورهای در حال توسعه و کشورهای دارای اقتصاد در حال گذار با هدف نهایی و داشتن زنان و دختران به وضعیتهای بهره کشانه و ستمگرانه از لحاظ جنسی و اقتصادی به منظور سود به کارگیرندگان، قاچاقچیان و سندیکاهاى جنایتکار و نیز دیگر فعالیتهای مرتبط با قاچاق همچون کار خانگی اجباری، ازدواج دروغین، فرزند خواندگی دروغین و استخدام مخفیانه" است.

قاچاق زنان و دختران به خارج از کشور به خصوص کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس، در حکومت اسلامی ایران امری بسیار رایج و مرسوم است. تا جایی که حتی یکی از اصلی ترین بنیانگذاران و تئوری پردازان افکار فاشیستی حکومت اسلامی؛ حسن عباسی در سخنرانی علنی خود در سال ۲۰۰۸ به آن اعتراف کرد و وزیر اطلاعات وقت علی یونسی و رئیس جمهور وقت سید محمد خاتمی و مجمع تشخیص مصلحت نظام، سپاه و بسیج و... و آیت الله شاهرودی قوه قضائیه و محمدباقر قالیباف فرمانده سابق نیروی انتظامی و شهردار فعلی تهران را برای پاسخگو نبودن، بی توجهی و جلوگیری نکردن از فاجعه قاچاق دختران و زنان ایران به کشورهای عربی محکوم کرد.

البته تجاوز به حقوق زنان ایرانی در همه زمینه ها از زمان بنانگزارى ولایت فقیه در ایران در خطوط نانوشته قانون ولایت فقیه ثبت شده که پیشاپیش ارزش زن را نصف مرد تعریف می کند و او را موجودی می داند که دیگران باید برایش تصمیم بگیرند.

تاریخچه

در ۶ خرداد ۸۳، روزنامه شرق نوشت «امروز در فُجیره امارات متحده عربی گروهی از دختران و پسران ایرانی برای فروش به حراج گذاشته می شوند».

مقدمات این حراج، دو هفته قبل از آن، در روند برگزاری یک نمایشگاه بین المللی توسط شکارچیان زنان و دختران ایرانی فراهم شده بود. شکارچیان انسان در غرفه یکی از کشورهای عربی از میان ۲۸۶ دختر ایرانی، ۵۴ نفر را انتخاب کردند تا در تاریخ ۲۸ اردیبهشت همان سال به کشوری در حاشیه خلیج فارس بفرستند تا در روز ۶ خرداد برای حراجی فجیره آماده شوند

پس انتشار این خبر، آخوند خاتمی که رئیس جمهور وقت جمهوری اسلامی بود به صحنه آمد و برای تبرئه دولتش اصل جنایت را منکر شد و گفت: ... یک دروغ بزرگ است. من به عنوان رئیس جمهور شما و به عنوان کسی که با دغدغه خاطر این مسأله را پیگیری کرده است، ... [می گویم] این یک دروغ است و ناشی از جنگ روانی علیه حیثیت و عظمت ملت ایران است.

اما چند روز بعد مصطفی بن یحیی خلبان ایرانی تبار خطوط هوایی امارات متحده عربی پرده جدیدی را کنار زد:

خلبان خطوط هوایی امارات گفت: «با ۹ پرواز به صورت عادی و ۲۰ پرواز غیرعادی ایران به دبی به طور متوسط بین ۱۰ الی ۱۵ دختر روزانه به امارات فرستاده می‌شوند. اغلب این دختران از شهرهای آبادان، اهواز، زاهدان، تبریز و کرمانشاه هستند. بالاترین درصد مربوط به تهران و مشهد است»

«ماهان ۳ تا ۵ جسد دختر ایرانی از این کشورها به ایران منتقل می‌شود» او فاش کرد که با توجه به اهمیت موضوع قاچاق دختران ایرانی، در فرودگاه یک ترمینال مسافربری هوایی به ایرانیان اختصاص داده شده است. تدارک پروازهای ویژه، آنهم برای چنین کاری قطعاً بدون دخالت دولتی امکانپذیر نیست. آخوندها طبق معمول وقیحانه مسئله را انکار کرده و بعد خلبان را دستگیر نمودند.

سعید مرتضوی که در آن زمان دادستان کشور بود نیز به نوبه خود این خبر را از اساس رد نمود. همزمان، مقامات انتظامی ایران خبر از دستگیری ۲۵ نفر می‌دادند که عضو باند های قاچاق زنان به امارات عربی بوده اند.

در اسفند ۱۳۸۱ فاش شد که «خانه سبز کرج» که در ارتباط و زیر نظر مسئولان قضایی و نیروهای انتظامی-امنیتی کرج قرار داشت، تحت عنوان «پرورش و تربیت»، دختران و زنان را دستگیر، و برای فروش به خارج از کشور صادر می‌کرد. روزنامه حکومتی همشهری در همان زمان قیمت هر دختر ۸ تا ۱۲ ساله را بین ۳۰۰ تا ۸۰۰ دلار تخمین زده بود. در شهریور ۱۳۸۳ آخوند کشانی، عضو شورای مرکزی انصار حزب الله و سردبیر نشریه یا لئارات در یک دعوای بانندی فاش کرد: «برخی باندهای فسادى ... به گردن کلفت‌های نفوذی در نظام جمهوری اسلامی منتسب هستند و من حاضرم این مسأله را برای هر کسی که بخواهد ثابت کنم و سند ارائه دهم. در مواردی [مثل] فروش دختر و ارسال ناموس این کشور به شیخ نشینهای دبی بعضی از عواملی که به نحوی فامیل یکی از آقایان هستند دست دارند و با ایمنی کامل و اطمینان از این که هیچ سیستمی در مقابل آنها نمی‌ایستد دختر ایرانی را حداقل بین ۱۲ تا ۱۵ میلیون [تومان] به شیوخ عرب می‌فروشند ... دختران فراری ایرانی ابتدا توسط قوادهای بین‌المللی شناسایی می‌شوند و آنها را سالم و صحیح در اتاقهایی نگه می‌دارند ... در کیش از مقابل چشم برخی مسئولان عبور می‌دهند و در یکی از کشورهای خلیج فارس تحویل می‌دهند که مابین ۱۲ تا ۱۵ میلیون برای هر دختر پول می‌گیرند» این آخوند در قسمتی دیگری از صحبت‌های خود اضافه می‌کند: «... باندهای هماهنگ شده فساد که مسلح نیز هستند، از طرف برخی افراد حقیقی و حقوقی ... در نظام پشتیبانی می‌شوند چون پول سرشاری برای همه اینها دارد.»

۳۰ مردادماه ۱۳۸۳: خانم سوسن بهار یک کارشناس مسائل اجتماعی ایران اعلام کرد: چندی پیش در دوی، ۵۴ کودک ایرانی را در بازاری مانند بازار برده فروشان به تاجران فروختند (بانک خبر به نقل از رادیو فردا- ۸۳/۵/۳۰) در چهارم دیماه ۱۳۸۴ روزنامه حکومتی ایران نوشت: یک مقام قضائی گفت: آدمی که از فروش هر دختر حداقل ۱۵ میلیون درآمد داشته به ۳۰۰ هزار تومان جزای نقدی محکوم می‌شود و فرد مزبور بلافاصله با پرداخت این مبلغ از زندان آزاد می‌شود. نحوه رسیدگی به برخی پرونده های قضایی به گونه ای است که آدم می‌خواهد سرش را به دیوار بکوبد» (بانک خبر به نقل از رادیو فردا- ۸۳/۵/۳۰)

بالاخره در سال ۸۵، حکومت پاسداران به درجه‌ جدیدی از جنایت رسید، و در ردیف بدترین کشورها در امر قاچاق انسان قرار گرفت. خرداد ۱۳۸۵، وزارت خارجه آمریکا با انتشار ششمین گزارش سالانه خود درباره قاچاق انسان، رژیم ایران را در ردیف بدترین کشورها از این نظر قرار داد. در مورد علت تنزل رتبه رژیم ایران می نویسد: «گزارش های موثق نشان می دهند که مقامات رژیم ایران قربانیان قاچاق انسان را شکنجه، زندان و اعدام می کند».

کار این رسوائی به جایی کشید که حداد عادل، سرکرده مجلس هشتم، برای در بردن کل نظام آخوندی، ناگزیر به اعتراف به این واقعیت شد.

دوازدهم مهر سال ۱۳۸۴: حداد عادل رییس مجلس ارتجاع، فروش دختران به کشورهای حاشیه خلیج فارس و سوء استفاده از آنها توسط سفارتخانه های خارجی را مورد تایید قرار داد. وی در پاسخ به سؤال خبرنگار تلویزیون رژیم که پرسید در این نمایشگاهی که شما شاهد آن بودید، شاهد پدیده هایی بودیم که قبلاً توسط برخی از مسئولین کتمان می شد مثل اغفال دختران و منتقل کردن آنها به کشورهای حاشیه خلیج فارس و سواستفاده برخی از سفارتخانه های خارج از دختران ایرانی ... آیا کتمان کردن این مسائل منعفت دارد یا مضر خواهد بود گفت: مسلماً کتمان واقعیت راه حل مشکلات نیست. ولی یک فرقی هست بین کتمان واقعیت و اظهار آن برای کسانی که به دانستن آن احتیاج ندارند.

روزنامه حکومتی جمهوری ۱۶ بهمن ۸۶، از بازار جدیدی برای باندهای آدم فروش وابسته به رژیم خبر داد و در خبری تحت عنوان زنان ایرانی در کاباره های چین نوشت: "پس از شیخ نشین دبی، هم اکنون کشور چین که در سالهای اخیر رشد اقتصادی مناسبی را تجربه کرده و باعث جذب سرمایه گذاران شده است پاتوق افراد مذکور شده است

تلاش مهره ها و رسانه های رژیم برای متهم کردن عناصر مجهول الهویه بارها در دعوای بانندی نقش بر آب شده است. در یکی از این مشاجرات، دست پاسدار رضا زارعی سرکرده پیشین انتظامی تهران در یک عشترتکده، که دختران و زنان نگون بخت فراری را مجبوره کار در آن کرده بودند رو شد. پاسدار احمدی مقدم به صحنه آمد، و سعی کرد قضیه را بی اهمیت جلوه دهد و این فرد را پس مدت کوتاهی به بهانه کافی نبودن مدارک با ضمانت مالی آزاد کردند در حالی که نشریات باند های مخالف از ۸۰ شاکی نگونبخت و نوارهای صوتی و تصویری خبر داده بودند (بانک خبر به نقل از رادیو فردا ۸۳/۵/۳۰)

۱۹ خرداد ۱۳۸۷ مرکز اطلاع رسانی الملف، طی مقاله یی با اشاره به گزارش وزارت خارجه آمریکا مبنی بر اینکه، رژیم ایران در صدر کشورهایی که در آن، قاچاق انسان صورت می گیرد نوشت: اسلام خمینی و بقایای او یعنی اسلام رژیم ایران، عهد جاهلیت را باردیگر احیا کرده و به خرید و فروش انسان روی آورده است. بالاترین سطوح حاکمان ایران در این تجارت یعنی فروش انسان دست دارند و در این رابطه می توان به پسر آخوندی رفسنجانی به عنوان یکی سردمداران این تجارت اشاره کرد.

عبدالکریم عبدالله، نویسنده مقاله افزود: آنچه گزارشهای دیگر در ادامه تجارت انسان به آن اشاره نکرده اند تجارت یا قاچاق اعضای بدن انسان می باشد که ایران در این مورد نیز معروف شده است. بار دیگر از این رژیم می پرسیم، این چه اسلامی است؟؟ ای عمامه دارهای ایران .

سه روز بعد، یک مقام دیگر رژیم بنام پالیزدار همین خبر را تأیید کرد که گفت: اونقدر جسارتشون بالا رفته. آقای مهدی هاشمی رئیس بینه سازی سوخت کشور هست. خوشگلترین دخترای تهرون رو جمع کرده در سازمان بینه سازی، و هر بهره برداری خواست از اینها کرد فیلمی از اون اتاقش اومدخانمی از اینها شکایت کرد و فیلمی آورد بیرون که در اون فجایعی نشون میده که آدم وحشت داره ازش حرف بزنه .

العربیه روز ۱۳ دسامبر ۲۰۱۰، یکی از اسناد افشا شده توسط سایت ویکیلیکس را منتشر نمود که حاکی از استفاده جمهوری اسلامی از زنان صیغه ای برای تاثیر گذاری و اعمال نفوذ بر شیوخ قبایل و عشایر عراقی است. در این سند از زبان یکی از شیوخ عراق نقل شده است که به یک کارمند سفارت امریکا در بغداد گفته است: " دولت ایران بخاطر تقویت نفوذش در عراق، در هر دیدار کوتاهی که از ایران داشته ایم، زنانی را به صیغه موقت ما در آورده است ."

این شیخ عشیره می افزاید: " بعد از نخستین دیدارم از ایران دریافتم که همه شیوخی که از این کشور دیدن کرده اند، از ازدواج موقت بهره مند شده اند."

<http://www.gunaz.tv/?id=2&vmode=1&slD=41203&lang=2>

محمود صادقی، رئیس پلیس مهاجرت و گذرنامه نیروی انتظامی، با تأیید «قاچاق دختران ایرانی به کشورهای عربی» گفته بود که «این موضوع را نفی نمی کنیم» اما «عدد آن قابل توجه نیست». (خبرگزاری مهر - ۹۲/۹/۱۱)

ابعاد فاجعه

هر چه شکاف طبقاتی و تنگدستی بین مردم جامعه بیشتر شود زنان و دختران بیشتری به این بلا گرفتار می شوند. از آنجا که رژیم ایرانی با سیاست های تولید بمب اتمی و صدور تروریسم همه منابع ملی را صرف هزینه های غیر مردمی می کند، هم اکنون ۸۰ تا ۹۰ درصد مردم ایران زیر خط فقر زندگی می کنند. (اطلاعات ۲۱ دی ۹۲ علیرضا خانی سردبیر) به گفته رئیس کمیسیون سلامت و محیط زیست شورای شهر تهران، رحمت الله حافظی، هم اکنون ۳۰۰ زن کارتن خواب تنها در تهران زندگی می کنند. (عصر ایران - ۹۳/۸/۳۰)

در تاریخ ۲۷ تیر ۹۰ روزنامه حکومتی تهران امروز نوشت: آمارها نشان می دهد در حالی که هم اکنون بیش از ۲ میلیون زن سرپرست خانوار در کشور وجود دارد، سالانه نیز ۶۰ هزار زن سرپرست خانوار دیگر به این تعداد اضافه می شود. روزنامه حکومتی همشهری ۲۶ تیر ۹۳ از رشد ۱۹۸ درصدی زنان سرپرست خانوار از سال ۷۵ تا ۹۰ خبر داد که در حال حاضر ۸۲ درصد از زنان سرپرست خانوار بیکار هستند.

زنان از سوی دیگر با قوانین تبعیض آمیز و زن ستیزانه رژیم مواجهند که عرصه را تماماً بر آنها تنگ کرده است. در چنین شرایط است که تخمین زده می شود، هزاران نفر از ایرانیان هر ساله برای معاملات جنسی فروخته می شوند. تنها در تهران تعداد ۸۴۰۰۰ روسپی و ۲۵۰ فاحشه خانه برآورد شده است.

رئیس دفتر پلیس بین الملل (انترپول) در ایران در پائیز سال ۲۰۰۶ گفته بود امروزه قاچاق دختران و زنان جوان به کشورهای همسایه یکی از سودآورترین کارها در ایران است که بعضاً با اطلاع و شرکت بنیادگرایان حاکم انجام می

شود. مقامات دولتی خود در خرید، فروش و آزار جنسی علیه زنان و دختران زنان دخالت دارند. وی همچنین گفت به دنبال زلزله بم در سال ۲۰۰۳، دختران یتیم دزدیده شده و به یک بازار شناخته شده در تهران برده شده و در آنجا به تاجران ایرانی و خارجی فروخته شدند.

انجمن دفاع از قربانیان خشونت در سال ۸۲ گزارشی ارائه داد و نوشت: ماهانه ۴۵ دختر ۱۶ تا ۲۶ ساله ایرانی فقط در کراچی توسط افراد ثروتمند خریداری می شوند.

در اردیبهشت ۸۸، سایت هم میهن از حراج دختران ایرانی در هندوستان با درآمد شبی دومیلیون تومان و فروش دختران ایرانی در کشورهای عربی پرده برداشت و افزود: معمولاً دختران ایرانی که به دویی و امارات عربی قاجاق می شوند بین ۱۰ تا ۱۷ ساله اند.

یکی از دختران قربانی می گوید: "من در دبی به این روز افتاده ام و امروز زندگی بسیار بدی دارم. بسیاری از دوستانم که در حراج بودند تا کنون سربه نیست شده و دیگر زنده نیستند."

مکانیزم های برده سازی از دختران

یک کارشناس اجتماعی با اشاره به رایج بودن قاجاق زنان و دختران در استانهای خراسان، سیستان و بلوچستان و افغانستان و پاکستان می گوید: "قاجاقچیان، این دختران و زنان را در خانواده هایی که غالباً شرایط نابسامان اقتصادی به سر می برند، شناسایی و با معرفی خود به عنوان اهالی زاهدان که دارای ثروت هستند، خواستگاری می کنند و پس از عقد آنها را به خانه های فساد در شهرهایی نظیر کوئته، کراچی و... اعزام می کنند که بر اساس یافته های این تحقیق مناطق حاشیه نشین مشهد از مناطقی است که این پدیده در آن کاملاً به چشم می خورد."

قربانیان به دو صورت قاجاق می شوند، تعدادی آنها به طور رسمی خواستگاری شده و در ازای پرداخت مبالغی به خانواده هایشان از مرز عبور داده می شوند و عده ای دیگر دخترانی هستند که ربوده شده و یا توسط اعضای باند اغفال می شوند و بدون اجازه پدر از کشور خارج می شوند.

عناصر بعضی از باندهای فروش انسان، خانواده های روستایی و بعضی خانواده هایی که بیماران لاعلاج دارند را فریب می دهند که از این طریق دخترانشان به استقلال می رسند، خرج خودشان را تامین می کنند و می توانند در آینده ای نه چندان دور آنان را نیز تامین کنند و بدین ترتیب اجازه خرید دختر را از پدرش می گیرند.

قربانیان در ابتدا هیچ آگاهی از قاجاق شدن خود ندارند اما تنها چند روز پس از ازدواج با اجبار، زور، تهدید و فریب به مناطق مرزی و سپس به کشور های مقصد منتقل می شوند. زنان در این روند هیچ راه گریزی ندارند و مانند زندانی از آنها محافظت می شود. یک قربانی ۲۲ ساله این جنایت که مجبور به ازدواج با یک قاجاقچی افغان شده است اکنون مادر چهار فرزند است. او می گوید که در غیاب شوهرش برادر شوهرهایش به او تجاوز می کنند و یکی از بچه ها حاصل این تجاوزها است. این مردان او را تهدید کرده اند که در صورت افشاء موضوع، او را خواهند کشت! گاه در میان این قربانیان کودکان کم سن و سال و معصومی نیز یافت می شوند. آنها در اماکن مخفی نگهداری می شوند تا به سن مطلوب برسند و سپس بازارهای خاورمیانه و هند عرضه شوند.

در کشور های امارات و پاکستان دختران به مناسبت عید فطر و عید قربان در مراسمی به نام (حلفه) به فروش می‌رسند. اگر دختری خریدار شخصی نداشته باشد به اجبار به روسپیگری در کلوپ ها و کاباره ها واداشته می شود. فروم آزادی زنان در گزارش سال ۲۰۱۰ خود می نویسد: اسنادی که بدست فروم آزادی زنان رسیده است نشان می دهد که چگونه زنان در داشبوردهای خودروهای جاداده شده و به کشورهای چاقی چون دبی قاقاق می شوند. همچنین گزارشات دیگر نشان می دهد که زنان در مسیر قاقاق شدن بعضا تا چند هفته، در کشتی جاسازی می شوند. بعضی زنان از کارت های هویت قلابی استفاده می کنند که قاقاقچیان مرتبط با مقامات از این طریق بدست می آورند.

گزارشات بین المللی

وزارت خارجه آمریکا در گزارش قاقاق انسان خود که در سال ۲۰۱۰ میلادی منتشر کرد ایران را در ارتباط با زنان، مردان و کودکانی که به فحشاء و کار اجباری واداشته می شوند، هم یک منبع، هم محل عبور و هم یک مقصد دانست و نوشت: «دختران و زنان ایرانی به اجبار در کشورهایمانند پاکستان، ترکیه، قطر، کویت، امارات متحده عربی، عراق، فرانسه، آلمان و بریتانیا وادار به خود فروشی می شوند. گزارش هایی حاکی از فروش زنان برای ازدواج با مردان پاکستانی به منظور بهره کشی جنسی وجود دارد.

خرید و فروش داخلی زنان و دختران از طریق آمار رو به گسترش گروههای اجتماعی آسیب پذیری چون دختران فراری، کودکان خیابانی و افراد معتاد تامین می شود.

دولت ایران حتی با مینیمم استانداردهای امحاء پدیده فروش انسان همخوان نیست. ایران باید قدم هایی بردارد تا تضمین دهد کسانیکه با جرائم قاقاق انسان مجازات می شوند، خود قربانی نیستند و قربانیان در شرایط مناسبی در امان هستند. فصلنامه مراب (جنبش علیه نژاد پرستی و برای دوستی خلق ها) در اولین ماههای گماشته شدن پاسدار احمدی نژاد گزارشی را منتشر کرد که در قسمتی از آن نوشته بود: «در ایران، وضعیت کودکان فاجعه بار است... زندگی بسیاری از کودکان در حکومت دیکتاتوری مذهبی بیش از هر چیز به کابوس شباهت دارد.» و «حدود ۵۰ دختر ایرانی بین ۱۶ تا ۲۵ ساله همه روزه در کراچی (پاکستان) به فروش می‌رسند.» در این مقاله هم تأکید شده که «سردمداران رژیم در این قاقاق انسان دست دارند»

فروم آزادی زنان در گزارش سال ۲۰۱۰ خود در مورد قاقاق انسان نوشت:

قاقاق انسان در ایران طی ۸ سال گذشته افزایش قابل توجهی داشته است. برآوردهایی وجود دار که نشان می دهد ۶۰۰ درصد افزایش در مساله فحشا طی این مدت وجود داشته است. سن فحشا به ۱۶ سال رسیده و دختران ۱۰ ساله فروخته می شوند. در بسیاری موارد گزارش شده است که دولت در فساد و باندهای قاقاق دست دارد.

التزامات بین المللی

البته حکومت ضد بشر آخوندی که اساس حکومتش بر زن ستیزی گذاشته شده، امضا کننده پروتکل قاقاق اشخاص (TIP) سال ۲۰۰۰ سازمان ملل نیست. اما یادآوری مینیمم ضوابط بین المللی هر کشور برای حضور در جامعه جهانی آنهم در قرن بیست و یک لازم است.

ماده ۴ اعلامیه حذف خشونت علیه زنان که در ۲۰ دسامبر ۱۹۹۳ در مجمع عمومی ملل متحد اعلام شد می گوید: کشورها باید خشونت علیه زنان را محکوم کنند و نباید به هیچ دستاویز مربوط به رسم، سنت یا دین برای اجتناب از تعهدات خود در زمینه حذف خشونت متوسل شوند کشورها باید با استفاده از کلیه امکانات مقتضی و بدون تاخیر سیاست حذف خشونت علیه زنان را دنبال کنند و به این منظور باید:

- از شرکت در خشونت علیه زنان خودداری کنند؛

- برای جلوگیری از ارتکاب به اعمال خشونت آمیز علیه زنان، تحقیق درباره آن، و مجازات عاملان آن، اعم از دولت ها یا اشخاص عادی، براساس قوانین ملی تلاش لازم به عمل آورند؛

- برای مجازات و جبران و اصلاح بی عدالتی های تحمیل شده به زنانی که در معرض خشونت قرار دارند، مجازات های کیفری، مدنی، کاری و اداری در قوانین ملی در نظر بگیرند؛ ... به علاوه باید حقوق زنان را برای تقاضای خسارت از طریق چنین سازوکارهایی به آنان اطلاع دهند.

راه حل به پایان فروش دختران و زنان ایرانی

تنها راه برای پایان دادن به فروش زنان و دختران بیگناه ایرانی با حمایت دولت، در پایان یافتن حکومت زن ستیز ایران است. ملایان تمام اهداف فاسد خود تحت نام اسلام انجام میدهند و زنان را به حاشیه رانده اند. از این رو، رها کردن ایران از چنین رژیم تنها راه حلی است که راه به برابری و دموکراسی بر پایه های کنوانسیون های بین المللی خواهد بود. مقاومت ایران به رهبری خانم مریم رجوی، تنها اپوزیسیون سازمان یافته و مشروع علیه رژیم ایران است. مقاومتی که توسط زنان رهبری میشود، تنها راه حل برای پایان رژیمی که روی قوانین زن ستیزی حکومت میکند میباشد. خانم رجوی یک طرح ۱۰ ماده ای مخصوص حقوق زنان در ایران فردا تدوین کرده است. ماده هشت این طرح میگوید:

• تجارت جنسی ممنوع است.

• قاچاق زنان و وادار کردن آنها به فحشا جرم است و کسانی که مسئول چنین فحشا هستند باید تحت پیگرد قانونی قرار بگیرند.

• هر کس مرتکب جنایات جنسی علیه کودکان گردد باید تحت پیگرد قانونی قرار بگیرد.

• هر گونه بهره کشی جنسی از زنان به هر بهانه ای باید ممنوع شود و تمام آداب و رسوم، قوانین و مقررات که اجازه می دهد پدر و مادر، سرپرست و یا یک شخص ثالث اجازه بدهد یک دختر یا زن را به دیگری برای لذت جنسی و یا بهره برداری به بهانه ازدواج یا هر چیز دیگری سوء استفاده کند، باید لغو شود.

از انتشارات کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران - دیماه ۱۳۹۳

حق طبع و انتشار محفوظ و متعلق به کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران می باشد.

چاپ و انتشار این گزارش و یا بخش هایی از آن با اجازه قبلی و یا ذکر منبع مجاز است.